

Католики щасливіші,
ніж православні

Показник щастя в атеїстів істотно нижчий, аніж у віруючих. Із тих опитаних, хто заявив, що не дотримується рамок будь-якої релігії, щасливі лише 27%. Приблизно схожий показник у православних — 28%. Значно щасливішими почуваються католики і протестанти (54%), іудеї (50%) і мусульмани (42%). Опитування провела компанія «WIN-Gallup International». Згідно з результатами, зараз щасливі 53% населення Землі. За рівнем щастя українці опинилися на 41-му місці з-поміж 58 країн світу.

У волинський мул вкладуть
40 мільйонів доларів

На Старовижівщині займаються видобутком сапропелю. На ці цілі планують задіяти 40 мільйонів доларів. Про це повідомляє ВОДТРК. Видобуток мінералу займеться товариство «Українські органічні ресурси», яке обіцяє збудувати чотири підприємства: два — з видобутку і два — з переробки сапропелю, створивши 200 робочих місць. Роботи планують проводити на водних об'єктах поблизу села Любохине. Окрім розчистки, обіцяють і зарибити озера.

майже стільки мільярдів гривень у січні-грудні 2011 року надійшло до загального фонду держбюджету України. Про це сказано в довідці про виконання держбюджету за доходами Держказначейства України.

Мільярди за ягоди — цілком реально

Не за горами весна. Час збігає швидко. Тож сільський житель укотре задумується над тим, вирощуванням яких культур варто було б зайнятися, щоб і цікаво було, і прибутково. Досвід спеціалізованих господарств Волині показує, що ягідництво дійсно може стати не лише вагомим джерелом прибутку, але й важливим фактором вирішення проблеми зайнятості сільського населення. Яскравий приклад цього — діяльність приватних підприємств «ФруктЕксПол», «Флора», фермерського господарства «Симфонія».

АПЕТИТНИЙ «КЛОНДАЙК»

Декому можуть видатись фантастичними цифри експорту з Волині чорниць. Так ось — щорічно за межі України з області відправляють до п'яти тисяч тонн цієї цілющої лісової ягоди. Якщо за кілограм чорниць заготовачі цього літа платили 15-20 гривень, то не важко підрахувати, що лише на їх збиранні волинці заробили майже сто мільйонів гривень. Якщо ж врахувати, що мешканці польських районів активно заготовляють ще й журавлину, брусницю, ожину, то до цієї суми слід додати ще з 30 мільйонів.

Тобто кошти, які поповнюють сімейні бюджети, немалі. Однак, як вважає голова Ковельської райдержадміністрації Іван Смітюх, зібрані в лісі дикоростучі плоди — це лише мізерна частка того, що можуть мати мешканці області, вирощуючи ягоди самостійно. Говорячи так, Іван Євдокимович спирається на досвід сусідньої Польщі та свій власний: свого часу він заклад на 73 гектарах полуничну плантацію і на 27 гектарах — малинову, збудував цех із глибокого заморожування ягід і морозильну камеру на три тисячі тонн. Це дало змогу продавати продукцію протягом усього року. Тож фахівець переконаний: вирощувати ягоди вигідніше, як виробляти молоко, м'ясо, зерно... Своєю вітамінною продукцією фермерське господарство «Симфонія» відправляло не лише вітчизняним споживачам, але й експортувало в Голландію, Італію, Францію, Польщу. Тож, на думку Івана Смітюха, ягідництво може приносити аграріям області багатомільйонні прибутки. А клімат Волині підходить для вирощування полуниць, малини, смородини...

СМОРОДИНУ ЗБИРАЮТЬ
КОМБАЙНАМИ

Певні кроки в розвитку про-

мислового ягідництва на Волині вже зроблено. Сьогодні в області розташована одна з найбільших в Європі плантацій чорної смородини. В Локачинському районі, про який «Відомості» уже писали, приватне підприємство «ФруктЕксПол» вирощує її на 245 гектарах. Створив його сім років тому поляк Веслав Блоцкі. Цього літа підприємство збрало близько 500 тонн ягід при ціні 7,5 тисячі гривень за тону на початку сезону збирання і 14,5 тисячі — в середині та кінці ягідних «жив». Урожайність на ділянках, де смородина росте більше трьох років, склала майже п'ять тонн. Але таких поки що половина, на решті — одной дворічні насадження. З часом, як вважає інженер підприємства Віктор Гірич, продуктивність плантацій має зрости в два-три рази. Площі ж смородини тут планують довести до 500 гектарів (це буде найбільша в Європі плантація), а також вирощувати на 50 гектарах малину і на 100 — полуницю.

ПП «ФруктЕксПол» вирощує смородину за сучасними технологіями і має для цього набір необхідної техніки, включаючи два спеціальні комбайни польського виробництва. За добу такий агрегат збирає врожай на п'яти гектарах.

Цього року смородину реалізували переважно на території України. Незначну частину продукції експортували також у Польщу. Попит поки що випереджає пропозицію. Тож проблем із продажем не було. Та попри це, на підприємстві планують унебезпечити себе і спорудити холодильник на дві тисячі тонн, що дозволить продавати свіжі ягоди протягом усього року.

НАВІТЬ ДЛЯ КОРОЛІВ
ДЕЛІКАТЕС

Давайте ще раз згадаємо про чорницю, цю диво-ягоду, яка не має собі рівних за лікувальними і цілющими властивостями. Попит на неї увесь час зростає, а ось збір, на жаль, скорочується. Пов'язано це з суцільними рубками на лісових ділянках, де вона росте. Чорниця ж любить затінок, вона повільно відновлюється. Тож, щоб на місці зрубу знову з'явилися чорничники, потрібне не одне десятиліття. Спроби ж окультурити цю ягоду поки що не принесли відчутних результатів.

А тим часом проблема існує. На Волині навіть виникає так звані війни за право збирати чорницю на тій чи іншій лісовій площі. Торік, наприклад, така суперечка виникла поблизу села Замостя Маневського району, мешканці якого не пускали в

Іван СМІТЮХ: «Ось таку апетитну продукцію вирощують у фермерському господарстві «Симфонія»

ліс жителів сусідніх сіл Нові та Старі Червища Камінь-Каширського району. Останніми роками волинські збирачі чорниць усе частіше стають порушниками кордону між Україною і Білоруссю. Спокуса заробити сім'єю за день тисячу і більше гривень часто перемагає навіть страх...

Утім, заради справи можна. У чорниці є близька родичка, яка не поступається їй ні смаком, ні лікувальними властивостями. Це лохина («голубика» — рос.). На Поліссі її можна зустріти на тих же лісових ділянках, що і чорницю. Лохина відрізняється від своєї лісової родички більш високими кущами і крупнішими плодами. Так ось, селекціонерам вдалося вивести сорти цієї ягоди, придатні для промислового вирощування. За розмірами її плоди завбільшки з вишню, за цілющими властивостями і смаком перевищують навіть лісові.

17 років тому лохину американську високорослу на Волинь із Польщі завіз тодішній начальник обласного управління лісового гос-

подарства, заслужений лісівник України Дмитро Телішевський. Оскільки лохина дуже вибаглива до ґрунтів, вони повинні бути підкислені й мати високу вологість, плантацію для неї знайшли біля села Ростань Шацького району, що неподалік кордону з Білоруссю і Польщею. Земля там ідеально підійшла для вирощування ягоди, яку споживають навіть у королівському дворі Великої Британії.

Підприємство «Флора», яке з 2006 року господарює тут, вирощує лохину на площі 110 га. Це найбільша плантація в Європі. Директор підприємства, депутат облради Василь Денисовець розповів, що врожай поки що збирають на площі 65 гектарів. Решта — це молоді насадження, які почнуть плодоносити через кілька років. «Флора» застосовує сучасні технології. Тут запроваджене крапельне зрошення, рослини підживлюють і оберігають від хвороб. Є дві великі теплиці. Саджанці теж почали вирощувати свої і вже мають їх 200 тисяч. Куплені ж за кордоном,

■ ДЕ ГРОШІ?

Школа спортивної майстерності
відмиває бюджетні кошти?

Із кошторису в 2,1 мільйона гривень половину грошей дирекція Волинської обласної школи вищої спортивної майстерності використовує аж ніяк не на спорт. Про це заявив голова облдержадміністрації.

— Хотів би оголосити на загальну тему, — сказав Борис Клімчук. — У 2007-му своє 15-річчя відсвяткувала школа вищої спортивної майстерності. Але. Школа не має майна, не має стадіонів, басейнів, нічого не має. Вона віртуальна. Зате школа має кошторис, директора, заступника директора, методистів-інструкторів, заступника з адміністративно-господарської частини, двох водіїв. Там є дев'ять тренерів, які отримують повну оплату праці. Є 2 мільйони 100 тисяч гривень — це кошторис школи, — з яких половина використовується явно не на спорт.

Чільник області звернувся до свого заступника з гуманітарних питань Олександра Курилюка з проханням розібратися з проблемною спортивною школою та навести лад із Федерацією інвалідного спорту, мовляв, вона має бути єдиною в області.

Ірина КОСТЮК

■ СКАНДАЛ

Для навчальних закладів Луцька закупили дороге тепло

У Луцьку, ймовірно, назриває новий «тендерний скандал»: управління освіти Луцької міської ради закупило для навчальних закладів послуги за завищеними цінами. Про це пише журналіст Андрій Калахан для «ВолиньPost».

У вересні минулого року Національна комісія регулювання ринку комунальних послуг України встановила для ДКП «Луцьктепло» тариф на теплову енергію.

За цим тарифом бюджетні установи за 1 гікакалорію тепла повинні платити 754 гривні 39 копійок (без ПДВ). Таким чином, кінцевий тариф для бюджетників Луцька з урахуванням податку на додану вартість становить 905 гривень 27 копійок. Однак за інформацією офіційного веб-порталу «Державні закупівлі», 26 грудня 2011 року «Луцьктепло» уклало договір із управлінням освіти Луцької міськради.

Там шлося, що у грудні теплови-

ки повинні надати для навчальних закладів Луцька послуги з виробництва, збирання і розподілу теплової енергії у вигляді пари і гарячої води для опалення. За 3292,3 гікакалорії тепла освітня обласного центру Волині мають заплатити 3 мільйони 100 тисяч гривень. Таким чином, вартість 1 гікакалорії теплової енергії у цій закупівлі виявилася на 36 гривень 32 копійки вищою за затверджений тариф.

Елементарні підрахунки показують, що внаслідок цього контракту тепловиків і освітян міський бюджет Луцька втрачає понад 119,5 тисячі гривень.

Ситуація з тендером на закупівлю тепла особливо обурлива в умовах прийняття бюджету Луцька на 2012 рік. У ньому для потреб галузі освіти не вистачає 30 мільйонів гривень, із яких 19 — на зарплату, а 11 — на енергоносії. Тому вже з уст чиновників лунають заклики про так звану оптимізацію, тобто скорочення кількості працівників у навчальних за-

кладах облцентру. Інший варіант — скорочення зарплат освітян.

Звісно, можна багато говорити про економію в установках освіти міста Луцька. Проте «теплова» закупівля показала, що у деякого досі існує спокуса «доїти» бюджет.

Якщо у грудні 2011-го переплата за тепло «з повітря» становить майже 120 тисяч гривень, то що буде у 2012-му році? Елементарні підрахунки показують, що якщо переплати за опалення у таких обсягах продовжуватимуться, то за півроку «наб'ють» понад 700 тисяч гривень.

Микола ЯКИМЕНКО